Ч. 205. Середа 3 жовтня (20 вересня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа спільних Делеґаций. — Австро-Угорщина а Сербія. — Події в Росиї. — Американці на Кубі.

Спільні Делеґациї зберуть ся під конець падолиста другий раз сего року на засїдане а се насуває вже тепер питане, чи мають відбувати ся нові вибори до Делеґаций чи ні. Недавно доносили ми на сім місци, що вибори до Делеґаций не будуть відбувати ся а то з тої причини, що вибір, доконаний раз, обовязує на цілий рік, отже чи буде одно засїдане в роцї чи два, то делеґати можуть позістати ті самі. Так єсть після австрийского закона, котрого §. 10 постановляє, що вибір делеґатів і їх заступників має відновляти ся що року а аж до того часу делеґати і їх заступники сповняють свій обовязок. Не так на Угорщині; там дотичний закон з 1867 р. в §. 30 каже, що Делеґациї мають вибирати ся лиш на рік т. є. на одну сесию парляменту, а їх круг діланя по роцї або з початком нової сесиї кінчить ся. Отже ся постанова угорского закона стала ся причиною, що одна часть членів партиї независимости домагає ся нових виборів до Делеґаций а рівночасно й жадає здемократизованя Делеґаций, значить ся, щоби збільшити число делеґатів з палати послів а зменшити з палати панів. Підчас коли австрийский закон розділяє число мандатів на обі палати, то угорский постановляє лиш загально, що має ся вибирати що найбільше шісдесять делеґатів. Кілько з котрої палати треба вибирати, се установляла доси згідна ухвала обох палат, отже й тепер можна би так само зробити. Коли же часть партиї независимости домагає ся вже тепер здемократизованя Делеґаций, то їй зовсім не розходить ся о здемократизоване, лиш о узискане переваги свого впливу в Делеґациях і се єсть також одинокою причиною, длячого она домагає ся нових виборів.

Як вже вчерашна депеша донесла, вручив радник леґацийний австро-угорского посольства в Білградї сербскому правительству ноту, котра, що правда, не приймає сербских предложень, але заявляє готовість до веденя переговорів. Тимчасом як доносять віденьскі ґазети, річ стала ся зовсім безпредметовою, бо в хвили, коли Сербії доручено ноту, она поробила слідуючі зарядженя: замовила скорострільні пушки з цілою гірскою артилериєю у Франциї; заключила угоду о 150-міліонову позичку з францускими банками в спілцї з банками німецкими; поробила великі замовленя державні через банки емісийні і всілякі фірми в Анґлії, Франциї, Німеччині і Бельґії; заключила умову о доставу соли і нафти з Росиєю. В виду того війна митова з Австро-Угорщиною не лиш не скінчить ся, але ще більше заострить ся.

Цар все ще не вернув з прогульки на фіньскі води тай не знати, коли верне, бо поворот відложено на час неозначений і мимо урядового запереченя удержує ся чутка, що цар наміряє з родиною виїхати до Копенгаґи та здає ся, що побуде там аж доти, доки в его державі трохи не успокоїть ся. В Копенгазї уважають за річ певну, що цар з родиною небавком там приїде. Тайні аґенти полицийні зі всіх европейских столиць з'їздять ся там цілими компаніями. Они закватировують ся по всіх готелях під анґлїйскими, німецкими і француcкими іменами, почавши він найпростійших гостинниць аж до найелеґантнїйших готелїв. Якогось пана Руж з Парижа уважають там за шефа российскої тайної полициї. — За то поїхав до Петербурга вел. кн. Михаїл а цар післав Столипинови сьвіжих пстругів і цьвіти для его недужої доньки.

З Петербурга доносять: Вчера відбуло ся засїдане делеґатів місцевої ґрупи партиї кадетів під проводом Мілюкова і в присутности делеґатів: Набокова, Петражицкого, Гессена, Петрункевича і иньших. Предсїдатель присьвя-

---

2)

Ганнїбаль Родиєць.

З „Морских оповідань“ — Витториї Веккі.

(Дальше).

Величезний чотиригранний будинок з каблуковими підсінями, в глубині котрого піднимала ся палата для сто сенаторів, був повен роздразнених і занятих орудками людий.

Фенікіяни з Ґадеса в довгих свитах з чорної вовни, міщани з Картаґіни й Утики в турбанах на голові, Греки з Кирени і Єгиптияни в довгих плащах путників, моряки з фльоти, їздцї з Нумідиї, хлопці з Лїбії, узброєні на македоньский спосіб, купці, офіцири і патриції в плащах з червоною і білою обшивкою, хороші молодці з срібними нараменниками на руках, всі тиснули ся та говорили всуміш, так зворушила їх була вість, котра викликувала здивоване і пострах: чути було, як що хвиля повторювано слово „Лїлїбеум“. Під порталем якийсь бесїдник удавав суффетів [1]) і ґенералів та викрикував охриплим голосом: „Лїлїбеум, Лїлїбеум в тяжкій облозї!“

Слово Лїлїбеум вкололо ніби ножем зранене серце Ганнїбаля. Він поклав руку на плече якомусь борцеви, що прислухував ся бесїдникови, і спитав сердито:

— Що говорить той дурнуватий про Лїлїбеум?

Лїлїбеум від двох місяців в облозї; нерозважні начальники держави лишили Гімількопа самого зількома людьми суцротив римского войска і сильної фльоти. Як би не якийсь Грек з Кирени, що приніс нинї тоту злощасну вість народови, то ми би нічого о тім і не знали. Скажи менї, хороший молодче, може ти хочеш пристати до войска? Менї погибло чотири мужа і мушу постарати ся о иньших на їх місце; дістанеш платню і стравунок, як належить ся тому, що маєш щастє служити в компанії Алькідама, з котрим ти говориш.

Але Родиєць не відповів нічого, лиш пустив ся дальше почерез товпу, рад з того, що одержав поясненє і позбув ся балакливого сотника.

Они всі однакові, тоті Пунїйцї [2]), — бурмотів собі під носом Алькідамас, слухаючи одним ухом бесїдника а другим себе самого — всі однакові, хотїли би побідити, але не хотять бороти ся, кличуть нас гордих синів Аттики, нас, що то ми ходили з Александром і Пірргом аж на конець сьвіта, щоби проливати за них нашу благородну єленьску кров. Не знають слів нашого безсмертного Тіртея [3]):

Красно то й по божому єсть для честного
Гинути борцем за вітчину.

Але тоту розмову атиньского сотника з самим собою перебив при другій стрічцї славної сеї пісні якийсь рух, що счинив ся серед товпи, котра тепер звернула всю свою увагу на щось, що діяло ся на самім кінци площі.

Та й бесїдник замовк і зліз зі своєї трибуни. Нарід уставив ся рядом, щоби зробити місце походови мужчин, який ступав до сенаторскої палати. З глубокою преданностию і з виразом почести несли ся летом блискавки щораз дальше слова: „То Гамількар Баркас, то блискавка Картаґіни!“

Родиєць розпихав ліктями людий, щоби міг видїти переходячий похід.

IV.

Гамількар, котрого нарід задля его хоробрости в битві і скорости в своїх рішенях на радї називав Барак т. зн. блискавка, зближав ся зі своїми товаришами і приятелями.

Молодий проводир аристократичної партиї в Картаґінї, був високого росту, стрункий і сильний. Він мав на голові перску мітру, довкола котрої вив ся золотий змий, знамените дїло штуки якогось азийского золотаря; волосє у него було довге, трохи кучеряве, ніби филясте, борода довга, чорна, кучерява, лице блїде, але здорове а очи чорні бігаючі без упину. З під довгої червоної свити з двома білими обшивками, зіпнятої на груди дорогою пряжкою з бурштину, виглядала вузка в шиї моряцка

---

[1]) Суффетами звали ся в Картаґінї два вибирані найвисші достойники, ніби королї або президенти, котрі мали найвисшу власть в державі. Слово „суффет“ значить тільно що „судия“. Суффетам до помочи був приданий сенат зложений із 100 членів.

[2]) Пунїйцями звали Римляни Картаґінців. Слово „Пунїйцї“ значить то саме, що Фенїкіяни.

[3]) Грецкий поет, що своїми піснями заохочував Спартанців до борби.

тив згадку помершому Герценштайнови а відтак відбувала ся нарада над проектом статута ґрупи.

Як показує ся, Американці поступають честно і щиро супротив жителів Куби, котрі деруть ся самі між собою. Загально признають, що американьский секретар военний Тафт, котрий став тепер реґентом на Кубі, робив що міг, щоби помирити обі сторони. Він ділав при тім з припорученя президента Русвельта, котрий дві неділі тому назад вислав був в формі листу до кубайского посла у Вашінґтоні відозву до Кубайців, взиваючу їх, щоби стямили ся і мали розум; він не хоче збройно мішати ся до кубайских справ і мусів би то хиба тоді зробити, як би то не дало ся уникнути, коли би борба партийна довела до анархістичного стану. Але роздор межи кубайским правительством а повстанцями мимо того заострював ся щораз більше; правительственна партия не хотіла дати ся паклонити до того, що поставлені повстанцями услівя признала оправданими, а президент Пальма напер ся на то, щоби уступити. Показало ся також неможливою річию, щоби вибрати нового президента, бо на засіданє конґресу явило ся лиш 4 членів а Куба було фактично без володітеля. Се стало ся причиною, що Тафт обняв реґентию і видав відозву до народу.

Новинки.

Львів, дня 2-го жовтня 1906.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував Найв. рішенем з дня 22 вересня с. р. професора при державній гімназиї Франц Йосифа у Львові, Генриха Копію, директором державної гімназиї в Сокали. — Президия галицкої краєвої Дирекциї скарбу іменувала поборцями податковими в IX. клясї ранги контрольорів податкових: Кавт. Пшилуского, Юр. Бурчицкого, Тад. Ратиньского, Йос. Хшановича, Еміля Гордта, Льва Гучинського, Бол. Рибакевича; офіцияла податкового Юл. Ремера; контрольора податкового Сидора Рудницкого; офіцияла податкового Ів. Мадею; контрольора податкового Ів. Вімута; офіцияла податкового Евг. Калужняцкого; контрольорів податкових: Кароля Конопку, Ант. Яворского, Йос. Фішера, Вінк. Датка, Пет. Загурского, Ів. Спона і Юл. Калужняцкого.

— **На виставі огородничо-пчільничій** панує великий рух. В суботу оглядало виставу 640 селян з повіта теребовельского, котрих вислав своїм коштом до Львова маршалок Ради повітової ґр. Юрий Баворовский. Селяни ті оглянувши виставу, оглядали ще й місто.

— **Новий американьский закон о захожих.** З днем 28-го вересня зачав в Сполучених Державах обовязувати новий закон о захожих. Після того закона, кождий Неамериканець, котрий приїзджає до якого небудь американьского порту, чи він їде в каюті, чи на межипокладі, мусить подати інспекторови для захожих докладний опис своєї особи зі всїма фізичними подрібностями. Кождий, хто приїзджає перший раз, мусить подати поминувши вже свій вік, також ще й вагу, краску очий і волося, число зубів і довготу ніг. Дами не роблять виїмки. Для пасажирів першої кляси виготовляють їх опис офіцири на пароходах в часї дороги, але по приїздї мусить кождий особисто подати свій опис.

— **Посьвяченє „Народної Гостинниці“.** В неділю в полудне відбуло ся посьвяченє „Народної Гостинниці“, красного будинку при ул. Сикстуській ріг Костюшка, призначеного не лиш на пристановище для приїзджаючих з провінциї, але й на місце сходин місцевих Русинів. Посьвяченя довершив о. митрат Туркевич в сослуженю о. крил. Чапельского, оо. Лежогубского, Тупися і Бобикевича при сьпіві хору дяківскої бурси ім. о. Митроп. Шептицкого. На посьвяченє зібрало ся величаве число гостий. Між иншими були: пп.: Барвіньскі, Федаки, К. Левицкі, п. Нагірний, дир. др. Кулачковский, радн. Тит Заячківский, радн. Ільницкий, проф. др. Колесса, нотар Опишкевич, дир. Грозик, дир. Борковский, проф. Шухевич, др. Копач, проф. Алиськевич і много иньших із Львова і провінциї. Чин посьвяченя закінчив о. митрат Туркевич сердечною промовою до присутних, а згадавши про великі труди, з якими здвигнено сей будинок, звернув ся з покликом до суспільности рускої, щоби піддержувала народну інституцию, котра з Божою помочию розпочинає свою діяльність. По посьвяченю засїли запрошені гості до столів в реставрациї, де при торжественнім настрою виголошено ряд промов, з помежи котрих треба зазначити бесїду о. Лежогубского, котрий порівнав давні часи з теперішними в народній роботї і підніс заслуги п. Нагірного яко організатора економічної роботи на народній ниві. Бесїдник звернув відтак увагу на призначенє „Народ. Гостинниці“:

Она має подати не лиш для столиці руску гостинницю, де би численні рускі приїзжі з цілого краю найшли дешевий, вигідний, чистий і привітний приют і де би чули ся як у себе дома, але поза сим має „Народна Гостинниця“ за задачу виховати відповідний персонал для дальшого розвою гостинного промислу і основувати гостинні підприємства по провінциональних містах Галичини. Тим способом отвирає ся нова галузь промислу для рускої підприємчивости. По сих словах підніс бесїдник тоаст в честь президента надзираючої ради „Народ. Гостинниці“ п. Нагірного, котрий поклав основи до сего підприємства. — По скінченім пирі перенесло ся богато гостий до примежної каварні, де вже почала напливати публика.

Величавий будинок „Народ. Гостинниці“ вже своєю поверховностию впадає в очи, бо своєю будовою і своїм орнаментом відбиває від всїх сусїдних камениць. Положенє будинку яко гостинниці єсть дуже вигідне, бо не лиш що при головній лінії трамваю і пристанку на ній, але в недалекім віддаленю як від самого осередка міста так і від всїх важнїйших урядів, заведень і інституций: головний уряд почтовий і телеґрафічний, духовна руска семінария і Виділ краєвий так сказати би під боком; до сьв. Юра, до краєвої дирекциї фінансової і до Народ. Дому та рускої ґімназиї в нім так само недалеко. Триповерховий будинок містить в собі на долині склепи, на першім поверсї каварню і реставрацию а на прочих поверхах гостинні компати.

До готелю входить ся від ул. Костюшка вигідними сходами. На гору до готелю можна вийти сходами або виїхати електричним підносом, урядженим зі всякими вигодами. До каварні і реставрациї виходить ся камінними сходами. Внутрішнє уряджене каварні є одним словом пишне: великі зеркала і плюшеві занавіси на тлї яскравих декорацийних мальовил, найновішої конструкциї три біляри, марморні столики і різьблений буфет і т. д. На висших двох поверхах розложені компати готелеві по цінї від 2 до 10 К. Комнат тих є 28 а з них лише дві дорожші, а то наріжна з бальконом на I. поверсї за 10 К і в тім самім розї на II. пов. за 8 К. Обі ті компати мають елеґантні меблї в гуцульскім стилю. З прочих комнат є кілька з 2 ліжками по цінї 5 К за добу. Инші комнати є по 2 і $2^1/_2$ К. Внутрішнє уряджене „Нар. Гостинниці“ коштувало 80.000 К, можна собі отже представити, що оно не аби якої якости і виробу. У всїх гостинних комнатах уряджене є дуже гарне і дороге. Немалу квоту коштували гуцульскі килими, якими позастелювані ліжка і канапи. Осьвітлене в цілім домі електричне, а для вигоди гостий і потреб заряду заведено телефон. В партері є також одна комната на нічліґи для селян по дешевій цінї. Цілий будинок без внутрішного уряджения коштував 320.000 К.

— **Дрібні вісти.** „Пожарний Сокіл“ в Залучу над Прутом повіта коломийского заложено як філію львівского „Сокола“. Статути приняло уже ц. к. Намістництво. — Анна Горобчук з Глинної Наварії згубила в дорозі з площі Краківскої на площу Марийску портфель з квотою 300 корон. — Служниця Савина Куперчак вийшла перед кількома днями за

сорочка, котру піддержував пояс із золотих щитиків. Клясична моряцка спідна одежина була з тоненького біссуса [4]), але без вишивки. На жилястих струнких ногах мав вузкі штани з міцної материї і черевики з короткими холявами з ішпаньскої шкіри і з загненими до гори кінцями. В правій руці ніс золотий заточкований обруч з шести заточками, знаками побіди „блискавки“. Кожда заточка означала одну побіджену ґалеру. За Гамількаром ступав єго брат Газдрубаль, також в дуже богатім одїню; за сим ішли два секретарі, пять або може шість корабельних капітанів і два сотники ішпаньскої ґвардиї; відтак ціла громада приклонників, моряків, вояків і купців.

Нарід, що зібрав ся був на дорозї, вигав єго з почестию і кликав: „Бараку, войско на Сицилії єсть загрожене, ратуй Картаґіну!“ Він на то мовчав. Коли підходив близше, голоси ставали сильнїйші; наймлені жовнірі, котрим їх командант Алькімадас своїм грубим голосом додавав охоти, повторяли оклики а відтак весь нарід однодушно крикнув грімко: „Лілібеум в небезпечности!“

Ганнібаль Родиєць не кричав як другі; але коли Гамількар прийшов близше до него, благаючим зором промовив слідуючими словами: „Мій дорогий адмірале, прошу справедливости против суффета сего міста! Він допустив того, що якийсь кельтийский жовніриско вхопив менї мою наречену.

— Ах, мій відважний керманичу з Гермесового рога, чогож ти хочеш від мене?

— Моєї нареченої, о Блискавко.

— Твоєї нареченої, а деж она?

— В мурах Лілібеума, що тепер в облозї.

Гамількар глянув проникаючим зором Родийцеви в очи, надумав ся хвильку а відтак спитав поволи: А ти любиш дуже свою наречену?

— Так дуже, як ти, Гамількаре, Картаґіну, нашу дорогу вітчину — відповів Ганнібаль борзо. Гамількар усьміхнув ся на ті слова моряка, котрому стоячий довкола нарід з одушевленем притакнув. — Гасдрубалю, іди до сенату, я там зараз прийду, а ти, Родийче, ходи зі мною!

Відтак промовив він до народу, що споглядав на него з подивом як на бога, підніс праву руку в гору і повним мужеским голосом бесїдника, котрий знає добре, як промовити товпі до серця, відозвав ся до зібраного народу: Горожани Картаґіни, будьте певні, що дістану вість від Гімількона і хороброго войска з Сицилії; розходіть ся спокійно до своєї роботи; сенат і старшина бережуть вітчини!

Нарід успокоєний почав розходити ся, так сильно поділала ся коротка промова сьмілого і розважного борця й торговця на уми.

Родиєць пішов за Гамількаром, котрий скорим кроком спішив попри сьвятиню Астарти, палату сенаторів, бібліотеку і архів, аж вийшов на широку улицю, що вела до пристанї. По дорозї розповів Ганнібаль свому давнїйшому адміралови про то, як Автарітус в вечер перед своїм від'їздом до Лілібеум вхопив єму єго наречену і забрав з собою. Гамількар слухав єго уважно і задуманий, як той, що глядить поважно і невідрадно в будучність.

— Видиш, керманичу, куди ми зайшли з тими трусами, що мають правлїнє в своїх руках. Они не знають того, що то бороти ся, і наймають собі войско; оно робить ся зухвале а правительство терпить то; допускають навіть до того, що підлий кельтийский жовніриско рабує дївчину тирийскої крови. Ох, Картаґіно, дорога моя вітчина, колиж будуть тебе боронити твої власні горожани а не наймані Македонцї та куповані Ішпанцї! Друже, кажу тобі на Мелькарта! Фльота ще лиш з великою бідою пунїйска. Ще того було треба нам на сором! Подумай собі, ніякий з наших капітанів не умів оплисти латиньску ескадру.

— Я то зроблю, або згину! — перебив єму Ганнібаль зворушений. (Дальше буде).

[4]) „Біссус“ називала ся в старинї здаєсь бавовна, котру Фенікіяни привозили сперше з Єгипту, а відтак з Індиї; але біссусом називано також тоненькі материї з лену; найдорожші були жовтої краски.

жовківску рогачку купити спірнтусу і більше не вернула; пропала без сліду.

— **Вчасна зима.** З Дрогобича доносять, що там від понеділка тамтого тиждня, коли упав перший сніг, значно постуденіло і бувають досить сильні приморозки. — Також і на Угорщині в Сасшебеш падав оногди зрана густий сніг через кілька годин, а відтак в ночи був мороз. В Гайдубесерменї настала від 2 днів значна студінь, а в ночи був такий мороз, що в городах все вимерзло.

— **Передісторичні розкопи на Поділю.** Професорови черновецкого університету, дрови Кайндлеви, удалось попасти в селї Кошилівцях коло Тлустого на дуже інтересні розкопи. Проф. Кайндль сконстатував, що в части села, званій „обоз", була колись оселя, знищеня огнем, котра виказує познаки культури зрілої епохи каменя, характерні також для шипиньских розкопів на Буковинї. На викопаних посудинах видко було малюнки староминеньского типу, знайдено також камінні статуї зьвірів та людий.

Телеґрами.

Відень 2 жовтня. Цісар по кільканедільній недиспозициї прийшов вже в цовні до здоровля. Нинї рано прибув Цісар повозом з Шинбруна до Бурґу.

Відень 2 жовтня. Нинї перед полуднем відбуло ся засїданє підкомітету комісиї зелїзничої в справі удержавнення Північної зелїзниції. Референт Шукле предложив звіт. Ухвалено видрукувати его і роздати всїм членам комісиї а на слїдуючім засїданю, котре відбуде ся завтра о 11 год. перед полуднем розпочати ґенеральну дискусию.

Варшава 2 жовтня. Громада узброєних людий напала на вертаючого з банку державного касиера магістрату, котрого супроводжали помічник і двох низших урядників. Напастники зрабовали 4610 рублїв. Одному з урядників удало ся укрити 2000 рублїв. Розбишаки втекли.

Петербург 2 жовтня. (П. А.) Заграничні часописи донесли о якихсь великих непокоях в 74 селах малмишевского повіта у вятскій ґубернії. Після автентичних вістий були розрухи лиш в однім селї Муілтен підчас контролї резервістів. Причиною розрухів було хибне зрозуминє контролї, вплив аґітаторів і надмірне уживанє горівки. Одного селянина убито. Один урядник поліцийний і три поліцияни тяжко пораненї. Записано 200 людий, з тих кілька арештовано. Настав спокій, заким ще наспіло войско.

Ревль 2 жовтня. Під проводом ґубернатора має зібрати ся комісия в цїли нарад над заведенем земства в Естонії, як також над зарядженями в справі піднесеня стану селяньского і введеня реформ громадских.

Вашінґтон 2 жовтня. Нинї збирає ся рада кабінетова на нараду в справі Куби.

Гаванна 2 жовтня. Президент Пальма попращав ся вчера в полудне в палаті президентскій з дипльоматичним тїлом. В ріжні сторони має бути розісланих 350 американьских вояків, щоби недопустити до можливих непокоїв. З Вашінґтону відплило 5 кружляків з войском.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (в Підв.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Долятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалата
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Долятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалата (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалата (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).